

SỨC MẠNH CỦA CHÚNG TA LÀ ĐỐI MẶT VỚI SỰ THẬT

Nguyễn Trung

Đây là kết luận quan trọng nhất tôi rút ra được từ cuộc chiến gần ba tháng nay nhân dân ta gồng mình lên chống dịch bệnh covid-19 và cứu kinh tế, cứu chính mình, tất cả với tinh thần “Chống dịch như chống giặc!”

“Chúng ta” ở đây tôi hiểu là cả nước không phân biệt một ai – từ người dân bình thường hưởng ứng kêu gọi của Chính phủ, đang thực hiện mọi cố gắng quyết liệt nhất có thể trong tình hình khẩn cấp hiện nay, vừa chống dịch vừa cứu kinh tế, tự bảo vệ mình..., cho đến toàn thể các chiến binh đang trực tiếp ở tuyến đầu chống dịch – từ các nhà khoa học, những thầy thuốc và đội ngũ y tế, đến các quân nhân và các đơn vị quân đội, toàn bộ các cán bộ công nhân viên chức đang trực tiếp tham trận..., từ những nông dân trên đồng ruộng và công nhân trong mọi xí nghiệp, cho đến những người làm khoa học kỹ thuật, những người điều hành các đơn vị kinh tế, những thành viên thuộc giới chủ mọi tập đoàn kinh tế tư nhân hoặc quốc doanh, những cán bộ viên chức nhà nước..., cho đến các thành viên Chính phủ mà người đứng đầu là Thủ tướng!

Sẽ không phải là đại ngôn, nếu nói rằng: Gần ba tháng nay, 24/24 giờ, chúng ta như thế trong cả nước đã vào trận, quyết chống dịch với tất cả ý chí và nghị lực có thể, và đã thu được thắng lợi bước đầu:

Cho đến nay nước ta cơ bản vẫn đang kiểm soát được dịch bệnh covid-19 với kết quả cao nhất có thể, hạn chế được thiệt hại ở mức thấp nhất, và cũng là nước đang thành công nhất so với hơn 100 nước đang phải cùng nhau chống đại dịch toàn cầu (pandemic) hiện nay!

Thắng lợi bước đầu này cho chúng ta niềm tin và củng cố hơn nữa ý chí của chúng ta tiếp tục quyết chống đại dịch, cứu kinh tế, gìn giữ đất nước, bảo vệ bản thân mình trong cơn chấn động toàn cầu này! Quan trọng hơn thế nhiều lần, thắng lợi bước đầu này gặt hái cho chúng ta bài học sống còn của chính mình:

Có được thắng lợi này, nguyên nhân hàng đầu là chúng ta có ý chí dám đối mặt với sự thật, bởi vì đại dịch là thực tế khách quan, để sống sót chúng ta chỉ có sự lựa chọn duy nhất phải dám đối mặt với nó, quyết chống lại nó!

Sẽ không khó khăn lắm để hình dung: Nước ta sẽ ra sao, nếu chúng ta làm theo kiểu Trung Quốc đối mặt với đại dịch này, ... vì những lý do bất minh đã bắt đầu từ bùng phát và trấn áp thông tin đầu tiên về dịch bệnh, bỏ phí mất gần 3 tuần lễ đầu tiên – được coi là thời gian vàng để kiểm chế và kiểm soát dịch bệnh – rồi đến lúc bắt buộc phải vào cuộc, cô lập hàng chục triệu dân ở Hồ Bắc, rồi tiếp theo là phải cô lập hàng trăm triệu dân ở hàng chục tỉnh Trung Quốc khác..., để cho dịch bệnh lan ra khắp Trung Quốc và đổ ra toàn thế giới – với biết bao nhiêu tai họa toàn cầu như chúng ta đang chứng kiến hiện nay!..

Vâng, sẽ không khó khăn lắm để hình dung: Nếu ta làm theo kiểu Trung Quốc – trong tình hình tiềm lực kinh tế của nước ta chỉ bằng khoảng 1/50 của Trung Quốc... – sự tàn hại của dịch bệnh, kéo theo mọi hệ quả hoảng loạn, rối ren, phá hoại, cướp bóc... chỉ trong vòng năm, sáu tuần lễ - khoảng thời gian đủ để dịch bệnh lan ra khắp cả nước – hầu như chắc chắn sẽ đủ sức làm đổ sập và tiêu tan Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, và hầu như chắc chắn sẽ đẩy cả nước ta vào cảnh bế đâu chưa từng có không biết đến bao giờ mới hồi phục được!..

Cần phải đủ hiểu biết và có ý chí lạnh lùng, để hình dung được hệ lụy mất còn như phác họa như trên đây nếu để xảy ra, để nhờ đó thấu hiểu tầm vóc bài học của chính chúng ta trong đại dịch này: Chúng ta

đã thắng được bước đầu vì dám đối mặt với sự thật, và phải tiếp tục như thế cho đến khi hoàn toàn xóa bỏ được dịch bệnh!

Thiết nghĩ, bài học này thật dễ hình dung và dễ hiểu, ví dụ - do những lý do nhất định nào đấy – khi xuất hiện bệnh nhân covid-19 thứ 17, ngay lập tức nơi này nơi khác đã xảy ra tâm lý và hiện tượng hoảng loạn ban đầu rất nguy hiểm, nhất là dịch bệnh đang trong quá trình xuất hiện bệnh nhân thứ 44!

Lạy trời và hồn thiêng sông núi xui khiến, Chính phủ đã kịp thời quyết liệt đối mặt với mọi diễn biến mới này của dịch bệnh và những hệ quả đi kèm, công khai minh bạch mọi diễn biến khác và mọi biện pháp đối phó, công khai minh bạch mọi lỗ hổng còn sót hay sơ xuất và những biện pháp khắc phục, ráo riết sát cánh hơn nữa với mọi tầng lớp nhân dân khác nhau với mọi nhiệm vụ và công việc khác nhau trong kiểm soát dịch và tháo gỡ những khó khăn mới trong nhiều lĩnh vực do đại dịch gây ra... Thử tưởng tượng xem, giữa cuộc chiến mất còn này, chỉ cần một thông tin về sự thật của dịch bệnh bị che giấu, một quyết định sai lầm được lựa chọn, một lỗ hổng nào đó còn bỏ sót, một giây phút sơ xuất vì ý chí chùng xuống..., ngay tức khắc sẽ có thể làm phá sản toàn bộ công cuộc chống dịch đã thực hiện được cho đến nay, đẩy đất nước vào khủng hoảng khó bề cứu vãn! Đại dịch còn nguyên vẹn tính nguy hiểm của nó, xin đừng bao giờ để cho mỗi nguy hay sơ xuất này xảy ra!

Dù còn một số tồn tại đòi hỏi phải nỗ lực khắc phục tiếp, nhưng đến giờ phút này có thể nói Chính phủ và nhân dân cả nước ta vẫn cùng nhau làm chủ được tình hình. Một lần nữa giữa chiến trường chống đại dịch, cuộc sống chỉ ra: Chống đại dịch này chẳng khác gì chống thần chết, chúng ta chỉ có con đường phải đối mặt với sự thật để sống còn!

*

Bài học nêu trên, thiết nghĩ cũng là bài học quyết định nhất đối với Đại hội XIII sắp tới của Đảng Cộng Sản Việt Nam, vì lẽ Đại hội này

đang phải đối mặt với những vấn đề mất / còn quyết định vận mệnh của quốc gia và của chính bản thân ĐCSVN hiện nay và sắp tới[i].

Người đảng viên ĐCSVN, từ đảng viên thường cho đến Tổng bí thư, nếu còn lương tri quan tâm đến vận mệnh của đất nước và của Đảng, chắc chắn sẽ hình dung được những vấn đề mất / còn đất nước đang phải đối mặt là những vấn đề gì, khỏi phải kể lể dài dòng ở đây. Chỉ xin điểm ra ở đây một vài nét nghiêm trọng nhất.

- Sau hơn 3 thập kỷ công nghiệp hóa kể từ đổi mới 1986, Việt Nam với nguồn lực bỏ ra tính theo đầu người lớn gấp đôi hoặc gấp ba so với Hàn Quốc hay Đài Loan, song về cơ bản chỉ hình thành được nền kinh tế gia công và lắp ráp, người dân chủ yếu trở thành người đi làm thuê, đất nước trở thành đất nước cho thuê, nền kinh tế quốc dân hôm nay chủ yếu do ngoại lực dẫn dắt và chi phối, với sự lệ thuộc và phụ thuộc ngày càng nghiêm trọng. Thực tế của đất nước và những đòi hỏi mới của quá trình toàn cầu hóa hôm nay đặt ra thách thức Việt Nam phải sớm chấm dứt thực trạng này để tìm đường đi vào thời kỳ trở thành một nước phát triển, để có thực lực bảo vệ độc lập tự chủ, chủ quyền quốc gia và mọi lợi ích chính đáng của mình.

- Con đường xây dựng đất nước theo định hướng xã hội chủ nghĩa bị chệch hướng dẫn tới sự phát triển hoang dã của chủ nghĩa tư bản thân hữu, tiêu cực và tham nhũng hoành hành chưa từng có và làm khuynh bại sơn hà xã tắc, chiến lược hoàn thành công nghiệp hóa vào năm 2020 vì thế thất bại. Nguyên nhân chủ yếu của thực trạng nguy hiểm này là ĐCSVN không xây dựng được một thể chế chính trị mang tính dân tộc và dân chủ mà giai đoạn CNH-HĐH của đất nước đòi hỏi. Vì vậy nhà nước của dân do dân vì dân bị chủ nghĩa tư bản thân hữu chiếm thế thượng phong biến tướng thành nhà nước toàn trị[ii]. Thậm chí hiện nay, người đứng đầu đất nước và toàn Đảng, với tính cách là cấp cao nhất hầu như ngày đêm phải giành ưu tiên gần như duy nhất cho giải pháp “lò & củi” suốt khóa Đại hội XII cho đến nay mà vẫn không xuể...

- ĐCSVN là lực lượng chính trị lớn nhất và duy nhất nắm tuyệt đối mọi quyền lực của đất nước, vì lẽ này ĐCSVN chịu trách nhiệm ràng buộc trước cả nước phải tiến hành cải cách chính trị đòi hỏi đất nước, mở đầu từ xây dựng lại Đảng thành đảng của dân tộc và dân chủ, để đưa đất nước vào giai đoạn phát triển mới trong một thế giới đang chuyển đoạn sang trạng trật tự quốc tế mới với những thách thức mới đối với mọi quốc gia. ĐCSVN hôm nay có dám đối mặt với sự thật này không? Trong khi đó những ý kiến tâm huyết của những trí thức yêu nước – là đảng viên hay không phải đảng viên ĐCSVN – đã chứng minh thuyết phục có một con đường phải đi như thế: Giương cao ngọn cờ dân tộc và dân chủ, Đảng sẽ được toàn dân khoan dung và ủng hộ, sức mạnh của nhân dân được giải phóng sẽ không gì có thể khuất phục được, đất nước sẽ trụ vững trong thế giới quyết liệt đang chuyển đoạn, mở ra thời kỳ quốc gia thực sự có độc lập, tự do, dân chủ, hạnh phúc!

- Hậu đại dịch covid-19, sẽ là thời kỳ Mỹ, Trung Quốc và Nga dù mạnh yếu khác nhau thế nào, song hầu như chắc chắn đều giống nhau ở một điểm: Với tất cả nỗ lực gần như là quyết tử (có thể hiểu là ván bài cuối cùng), mỗi địch thủ này sẽ dùng mọi thủ đoạn giành lấy địa vị thống xoái thế giới cho riêng mình, để khuất phục mọi đối phương – hòng mong từ đó sẽ dẫn tới cho chính mình khả năng lần lượt khuất phục từng đối thủ chính của mình. Có thể nhìn thấy trước và nói thẳng ở đây: Nước ta trong tình thế này sẽ phải đối mặt với một Trung Quốc hậu đại dịch covid-19, trong đó “Bãi tư Chính thuộc chủ quyền của Trung Quốc!” và những hành động tương tự khác sẽ không còn chỉ là lời nói của Cảnh Sát, mà sẽ là những hành động cụ thể và toàn diện về kinh tế, chính trị và quân sự! Cuộc sống trong một trật tự quốc tế như vậy sẽ chỉ dành cho Việt Nam con đường duy nhất: Quốc gia phải phát huy tối đa sức mạnh của dân tộc và dân chủ để có thực lực bảo vệ độc lập chủ quyền quốc gia, và đồng thời để qua đó có được những giá trị cho phép tập hợp được cả thế giới tiến bộ hậu thuẫn cho sự xây dựng và bảo vệ tổ quốc của mình!

- Phải nói, vấn đề nhân sự luôn luôn được coi là vấn đề trọng đại và quyết định của mỗi Đại hội Đảng cho đến nay, thế nhưng trước thềm Đại hội XIII lần đầu tiên ông Trần Quốc Vượng, người thứ hai trong Đảng, đã phải cảnh báo công khai trước cả nước sự thật nghiêm trọng: “Thành trì XHCN cả hệ thống Đông Âu như vậy ai cũng tưởng rằng không bao giờ đổ mà cơ đồ đổ xuống biển sâu, có nhiều nguyên nhân nhưng cơ bản là nguyên nhân công tác cán bộ, là người đứng đầu. Nên ta phải hết sức chú ý, phải làm sao để Đảng ta không bao giờ vướng vào chuyện như vậy... .. Đây là vấn đề quan trọng vì cơ đồ ta xây dựng 75 năm nay sụp đổ hay không cũng do mình thôi, chẳng phải do kẻ thù đâu, chẳng ai xâm lược mình, chẳng ai mang máy bay, đại bác đến xâm lược, lật đổ chúng ta đâu. Ta không làm tốt thì tự ta lật đổ ta.”

- Vân vân...

Câu hỏi đặt ra là: Từ bài học chống đại dịch covid-19 của chính nước ta như đang diễn ra, Đại hội XIII có dám chấp nhận đổi mặt với sự thật như sơ bộ trình bày trên, để tìm đường sống cho đất nước và cho sự tồn tại của chính mình hay không?

Nhân đây xin nói thêm, Tổng bí thư – Chủ tịch nước đòi hỏi văn kiện của Đại hội XIII phải trở thành văn bia cho hậu thế! Một khát vọng, một tham vọng cao siêu!..

Cho đến nay chưa một Đại hội nào dám có mong muốn này. Tuy nhiên, có một Đại hội VI, cho dù văn kiện của nó không thể coi là văn bia cho hậu thế, vì nội dung văn bản vẫn còn nhiều hạt sạn lớn, thậm chí rất lớn – vấn đề tránh né cải cách chính trị; song tinh thần Đại hội VI 1986 và việc thực hiện nghị quyết xóa bỏ nền kinh tế kế hoạch hóa và bao cấp – được coi là xương sống của sự nghiệp xây dựng chủ nghĩa xã hội thời đó – đã dựng lên trong sử đất nước một tấm bia đề đòi, đánh dấu một bước ngoặt của quốc gia: Từ bên bờ sự sụp đổ của nền kinh tế kế hoạch hóa quan liêu bao cấp, chuyển đổi mạnh mẽ sang nền kinh tế thị trường (lúc này cũng chưa có khái niệm định

hướng XHCN), cứu nguy đất nước, thay da đổi thịt bộ mặt quốc gia, và mở ra con đường phát triển cho đến hôm nay.

Vậy văn bia của Đại hội XIII sẽ phải nên như thế nào?

Không ai có thể đoán được, vì đến giờ phút này Dự thảo văn kiện Đại hội hoặc là chưa xong, hoặc là chưa được công bố!

Điều chắc chắn hơn – có lẽ tương tự như Đại hội VI – Đại hội XIII sẽ có văn bia; nói chuẩn xác hơn: Đại hội XIII trong tình thế đất nước phải chuyển sang giai đoạn phát triển mới trong một thế giới đang sang trang, chắc chắn sẽ để lại cho hậu thế một tấm bia – hoặc là vinh quang như Đại hội VI, nếu nó mở ra cho đất nước một thời kỳ đổi đời... Hoặc là tấm bia của Đại hội XIII sẽ chỉ là một cột mốc mới trên con đường tha hóa tiếp của một đảng toàn trị - nếu ĐCSVN hôm nay nhân danh kiên định hướng XHCN đi tiếp trên con đường đã dẫn tới sự xuất hiện của chủ nghĩa tư bản thân hữu hoang dã, với biết bao nhiêu tai ương mà mọi nỗ lực của “lò & củi” 3 năm nay vẫn chưa sao xử lý xuê, đã gây ra những sự kiện ô nhục và đau lòng như các vụ Đồng Tâm, Thủ Thiêm... ..

Không một người Việt Nam nào thương sót giống nòi mong muốn đất nước gần như phải oằn lên sau chống đại dịch lần này, sẽ lại phải đối mặt tiếp với mọi tai ương mới do sự tha hóa tiếp của ĐCSVN hôm nay đang cai trị đất nước sẽ gây ra trong bối cảnh một thế giới khốc liệt phía trước!

Hầu như chắc chắn mọi người Việt Nam thương yêu tổ quốc mình đều sẵn lòng bao dung và mong muốn hòa giải trong cải cách chính trị đòi hỏi đất nước, vừa đòi hỏi, vừa sẵn lòng chờ đợi ở ĐCSVN hôm nay một quyết định như thế, sẽ hết lòng ủng hộ một quyết định như thế, mặc dù sau vụ Đồng Tâm rất, rất nhiều người thiện chí này đã tuyệt vọng! Niềm hy vọng còn lại bây giờ vô cùng leo lét! Nhưng chính niềm hy vọng còn đang leo lét này dựa vào lý trí cảnh báo tiếp:

Phải bằng mọi giá tránh bằng được cho đất nước một cuộc bể dâu mới!

Cũng chính niềm hy vọng còn lại vô cùng mong manh này đang lên tiếng cảnh báo: Một dân tộc một khi đã vượt qua được đại dịch lần này, hẳn sẽ không còn là một dân tộc có thể đóng nó trong cũi như trước nữa! Trong một thế giới quyết liệt, dân tộc này sẽ càng không để cho ai đóng cũi mình!!! Hãy chờ xem!

Mong rằng, ĐCSVN hôm nay – nhất là qua Đại hội XIII này, sẽ tìm ra sức mạnh được nuôi dưỡng từ lòng yêu nước một khi dám đối mặt với sự thật!

*

Dân tộc Việt Nam ta hiện cũng đang đứng trước một sự thật vô cùng phũ phàng: Đất nước có độc lập, nhưng nhân dân ta chưa có tự do!

Có nhiều nguyên nhân. Nhưng ở đây chúng ta đang nói về chính mình với tính cách là một dân tộc. Nhìn nhận như thế, nguyên nhân đầu tiên của tình trạng chưa có tự do trước hết là do chúng ta – với nghĩa tự do không bao giờ là một quà biếu hay là một ân sủng, mà phải tự giành lấy! Chỉ có con đường duy nhất:

Cả dân tộc ta phải dám đối mặt với sự thật quyết liệt này, bằng cách vượt lên nỗi sợ trong riêng mình, vượt lên mọi yếu kém của chính bản thân mình, phải hòa giải với chính mình và với mọi thành viên trong cộng đồng dân tộc mình, với ý thức cùng nhau phục hồi lại danh dự và lòng tự trọng một dân tộc nào cũng phải có, từng người phải tự học hỏi và rèn luyện để cùng nhau thực hiện bằng được. Đây chính là con đường dân tộc ta đi tới tự do!

Một dân tộc còn bị nô dịch dưới bất kỳ hình thức nào – từ quyền lực trong nước hay quyền lực bên ngoài, đều như nhau cả thôi! Trên khắp thế giới này không dân tộc nào có tự do nào khác ngoài tự do do chính mình tự giành lấy và bồi đắp nên. Chúng ta, với tính cách là

một dân tộc như thế, đang, nên, và phải dám đối mặt với sự thật nghiêm trọng này! Đây chính là thách thức trực tiếp đối với mỗi cá nhân chúng ta! Phải dám đối mặt, vì đây là lẽ sống của chúng ta! Và vì nó, nên phải sống!

Hà Nội – Võng Thị, ngày 12-03-2020

Nguyễn Trung

[i] Tham khảo thêm: Nguyễn Trung, ” Cùng với thời hậu đại dịch COVID-19 sẽ còn là thời hậu sự thật của nó” – 28-02-2020, http://www.viet-studies.net/ NguyenTrung/ NguyenTrung_HauDaiDichCOVID19.html

[ii] Tham khảo Thư ngỏ của 61 đảng viên ngày 27-04-2014 trước thềm Đại hội XII ĐCSVN

<http://xuandienhannom.blogspot.com/2014/07/thu-ngo-cua-61-ang-vien-gui-bch-tw-ang.html>

Tác giả gửi cho viet-studies ngày 13-3-20

http://www.viet-studies.com/ NguyenTrung/ NguyenTrung_DoiMatSuThat.html

Chuyển Đến: Lê An Vi - Ngày 30/3/2020

www.vietnamvanhien.org

